

7249 2den Beh. af Forfl. t. Beslutn. ang. de til Finantsudv. afg. Andragender. 7250

af 24. Timer er ikke tilstrækkelig til, at sætte Hesten i en saadan Stand, at Feilen formindres eller hæves. Seg vil derfor haabe, at det ærede Thing vil vise, at det heller ikke anser disse Kommissioner for aldeles useilbarlige, og vil vedtage Indstillingen, eftersom der foreligger klare og tydelige Beviser for, at Kommissionen virkelig har taget fejl, naar den ikke i Stamtaplen har anført den Sygdom, som Hesten virkelig led af.

Krigs- og Marineministeren: Seg vil overordentlig nødig forlænge denne Forhandling, men der fremkom nogle Udtalelser fra den ærede sidste Taler, som jeg ikke kan lade staa hej aldeles uimodsagte. Det ærede Medlem udtalte med Hensyn til den Uttring, vi hørte af Ordføreren om de Tab, som kunde fremkomme for Statskassen ved at henvise et saadant Andragende til Krigsministeren, at det ikke kunde siges at være et Tab for Statskassen, at man holdt Kommissionerne til at gjøre deres Pligt. Dette er ganske vist, men imod, hvad den ærede Rigsdagsmand udtalte, paastaar jeg bestemt, at Kommissionen har gjort sin Pligt. Den ærede Rigsdagsmand sagde, at den Kommission, som udstationerede Hesten, ikke havde anført paa Stamlisten, at den havde Køddegalle, men naar den ikke havde Galle, den Gang den blev udstationeret, var det fuldkommen i sin Orden, at dette ikke blev opført paa Listen. Den 3die September 1870, altsaa en Maaned efter Leirtiden, blev Hesten udleveret til Foderværten med Vedtegning: „Foderstand god, Værdi 160 Rd. noget litgestaaende Forkoder, Strygesaar paa høire Bagben, gammel Trykning paa høire Boospidis“. Naar man gaar i en saadan Detail ved Beskrivelsen af Hesten, skulde det være mærkeligt, om man skulde overspringe Køddegalle, hvis den havde en saadan Sygdom. Dertil kommer, at Foderværten selv var tilstede, og det bliver jo hans Sag at paase, at Beskrivelsen i Stamlisten er fuldkommen overensstemmende med Hestens Tilstand. Seg

kan altsaa, paa ingen Maade indrømme, at Kommissionen ikke har gjort sin Pligt. Derimod skal jeg indrømme, at det ærede Medlem havde Ret, naar han sagde, at Krigsministeren havde Ret, idet han havde udtalt, at det var forklarligt, at Hesten kunde komme i en bedre Foderstand, da den kom til Regimentet, end den, hvori den fandtes at være af Dvermonstringskommissionen, eftersom den mødte ved Regimentet flere Uger senere, end den mødte for Dvermonstringskommissionen. Det er ganske sikkert, at jeg deri havde Ret, thi den 27de April 1871, mødte Hesten for Dvermonstringskommissionen, og den 12te Mai blev den afleveret til Regimentet; men hvad der stod mig for Die, var, at Foderværten vidste, at Hesten skulde indkaldes til Regimentet den 12te Mai, og det var, da ganske naturligt, at han forberedte sig paa at aflevere den i forsvarlig Stand tidligere, end Dvermonstringskommissionen havde Hesten til Ofter-syn. Der kan saaledes meget godt være gaaet flere Uger, efterat han begyndte paa en forandret Behandlingsmaade af Hesten, og indtil den kom til Regimentet. Dvermonstringskommissionens Kjendelse blev, dersom jeg ikke husker meget fejl — jeg vil nødig sige det med fuldkommen Sikkerhed, da jeg ikke nu har Leilighed til at gennemgaa Arkivet — affagt enstemmig, og den løb saaledes: „Hestens Foderstand temmelig god, Bevægelsen kraftløs, medtagen i alle fire Roder med Gallehævelser, Værdiforringelse 30 Rd., som tilsvares af Foderværten“. Hvad der efter min Mening begrunder Værdiforringelsen, er fuldt saa meget det, at Foderstanden var temmelig god, at Bevægelsen var kraftløs, og at den var medtagen i alle fire Roder, som det, at den havde Galle. Det ærede Medlem mente, at det var naturligt, at Krigsministeren ikke vilde underkjende de Kjendelser, som vare affagte af de paagældende Kommissioner; selv om han ikke ansaa dem for aldeles useilbarlige, maatte han dog nødig tvivle om Nødtigheden af deres Dom. Det er ganske vist, at jeg af Hensyn